

Intervju med Conny Torstensson

Att bli fotbollssproffs är drömmen för många unga grabbar. En som förverkligat den drömmen är Conny Torstensson. Han är dessutom en bygdens son uppvuxen i Fästad utanför Gamleby. Många även icke fotbollsintrasserande Gamlebybor har följt hans karriär över Gamleby IF- Åtvidabergs FF- Bayern München- FC Zürich och sist men inte minst Landslaget.

Vi träffar honom i hans vackert belägna hem vid stranden av Borghultssjön

-Vi var ett gäng grabbar som växte upp tillsammans i Fästad. Fotboll och friidrott var vad vi ägnade oss åt. I vår trädgård byggde vi både fotbollsplan, längd- och höjdhoppsgrop. Det var ingen föreningsstyrd verksamhet utan vi fick ta egna initiativ.

När upptäckte du att du hade en speciell talang för fotboll?

-Det var nog i skolan i Gamleby när jag spelade fotboll på rasterna tillsammans med min två år äldre bror och hans kompisar. Då fick jag kämpa för att hävda mej och det var nog nyttigt men rasterna blev nog lite för långa ibland till min lärares förtret.

Sedan tog Gamleby IF hand om dej?

-Ja, jag fick komma med på ett fotbollsläger i Mullsjö och det var väl där det hela började. Jag var 17 år när jag 1966 debuterade i Gamlebys division III-lag. 1968 rekryterades jag till Åtvidabergs FF. Laget hade då just gått upp i Allsvenskan. Jag blev ordinarie spelare 1972 och tre månader senare spelade jag i landslaget VM-kval mot Malta och sedan VM 1974

I Åtvidaberg hade spelarna oftast ett arbete vid sidan om fotbollsspelet men träningen var regelbunden och intensiv. Efter jobbet gick man direkt till träningen. På vintern blev det i stället allmän fysisk träning under 4-5 månader med bl.a. löpning på Åtvidabergs gator.

Vilket är ditt bästa minne från tiden i Åtvidaberg?

-Matcherna mot Bayern-München i så fall 1973. Laget ledde Europacupen och vi hade förlorat mot dem på bortaplan med 1-3 men vann på hemmaplan med 3-1. Det blev alltså straffläggning, som vi tyvärr förlorade.

Men matchen fick konsekvenser för din egen del, Bayern-München hade fått ögonen på dej, eller?

-Ja, jag blev erbjuden proffskontrakt på hösten samma år och jag accepterade. Det tog bara 4 dagar. Jag var då 24 och Anette 21 år

Hur länge stannade du i Bayern-München och hur var det där och hur gick det sedan?

-Jag stannade där till hösten 1977, trivdes bra och hann med att vinna Europacupen tre år i rad. Det var hektiska år och jag var ofta på resande fot och var inte ens hemma när vår dotter föddes, Men vi trivdes bra. Det fanns en stor svensk koloni där och Anette fick arbete som hemspråklärare. Jag avslutade min proffskarriär i FC-Zürich. Vi återvände till Sverige hösten 78 och sedan spelade jag i ÅFF några säsonger i Allsvenskan men 1980 la jag fotbollsskorna på hyllan.

Och sedan?

-Jag var ju tvungen att skaffa mej ett arbete. Jag var under några år engagerad i ledningen för ÅFF men eftersom jag är utbildad ingenjör sökte jag mej så småningom över till näringslivet och då närmast den grafiska industrin och där jobbade jag i 25 år.

Vi vet att Conny har ett starkt socialt intresse och engagemang. Vid vårt besök pågick förberedelserna för ett musikarrangemang på gården som skulle hållas till förmån för utsatta barn i Tanzania. Han är dessutom president detta året i Lions (2010) och vill som sådan fokusera på barns problem i samhället. Han är bekymrad över att så många barn växer upp i stor brist på omtanke och har förhoppningen att Lions under året ska fokusera på detta problem och kunna göra livet lite lättare för utsatta barn.

Där vi sitter har vi en underbar utsikt över ägora. De gröna ängarna som sluttar ner mot sjön där gårdens hästar betar.

-Naturen betyder mycket för mej. Där arbetar jag och där hämtar jag kraft och inspiration.

Han uttrycker också sin tacksamhet för det liv han fått leva och lever med en underbar familj, en spännande karriär och ett vackert hem.

Men Conny vore inte den han är om han inte också hade planer för framtiden. Han antyder att det är mycket på gång som han tyvärr inte kan avslöja i nuläget. Ett projekt av något slag förstår vi att det är, där också hustrun Anette är engagerad. Det är bara att önska dem lycka till och därmed tackar vi för en trevlig stund i deras vackra hem.

Gunnar Nilsson

Per-Erik Augustsson

Trots att Ralf och Roland försvann under 1973, kunde Åtvidaberg försvara sitt guld med nya tränaren Otto Dombos. Reine Almqvist från IFK Göteborg var ett gott nyförvärv och ÅFF började fantastiskt med nio (!) raka segrar. Trots ett visst tapp under höstsäsongen kom aldrig konkurrenterna ikapp. På hösten höll sedan Åtvidaberg på att slå ut de blivande mästarna Bayern München i Europacupen. Efter straffar kunde dock tyskarna gå segrande ur striden. Gamlebygrabben Conny Torstensson gjorde två mål i hemmamatchen mot Bayern, sedan värvades han till det tyska storlaget och vann Europacupen två gånger med klubben.